

มติชนรายวัน คอลัมน์เดินไปในเงาฝัน ฉบับอาทิตย์ 21 มกราคม 2561

คืนสู่เหย้าชาวเลือดน้ำเงินชมพู

สาโรจน์ มณีรัตน์-เรื่อง

“ทุกคนล้วนมีรากของตัวเองทั้งสิ้น”

ผมจำไม่ได้แล้วว่าใครเป็นคนกล่าวประโยคนี้ แต่โดยส่วนตัวคำว่า“ราก”น่าจะเกี่ยวข้องกับครอบครัว ถิ่นฐานที่มา และหมายรวมถึงสถาบันการศึกษาของบุคคลเหล่านั้นด้วย

เพียงแต่ในที่นี้ขออนุญาตพูดถึงเรื่องสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี ที่สมัยหนึ่งผมเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.ศ.4-5)แต่สมัยนี้เขาเรียกม.4-5-6

หรือราว 36 ปีมาแล้ว

ทว่าก่อนที่ผมจะมาเรียนโรงเรียนพรหมานุสรณ์ ผมเรียนที่อื่นมาก่อนในจ.นครปฐม เพราะแม่ไปรับราชการอยู่ที่นั่น ผมจึงเรียนในระดับอนุบาลโรงเรียนหนึ่ง ประถมต้นโรงเรียนหนึ่ง

ประถมปลายโรงเรียนหนึ่ง

ม.ศ.1-2 อีกโรงเรียนหนึ่ง

กระทั่งแม่ย้ายกลับมารับราชการที่บ้านเกิดจ.เพชรบุรี ผมจึงไปเรียนม.ศ.3ที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ก่อนที่จะมาสอบเข้าโรงเรียนพรหมานุสรณ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดชายของเพชรบุรี

ตอนที่ผมเรียนราวปี 2524-2525

สมัยนั้นชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นยังไม่มีนักเรียนหญิง มีแต่มัธยมศึกษาตอนปลาย และการจัดการศึกษาสมัยก่อนมี”

อาจารย์จิตต์ ศรีสุโร”เป็นผู้อำนวยการ

“อาจารย์จิตต์”เป็นครูที่มีวิสัยทัศน์ไกลมาก อาจเพราะการจัดการศึกษาสมัยอดีต ส่วนใหญ่มักยึดติดอยู่แค่ 3 แผนก คือวิทย-คณิต,ศิลป์-คณิต และศิลป์-ฝรั่งเศส

แต่“อาจารย์จิตต์”กลับเปิดแผนกศิลป์ขึ้นมาโดยตรง และแผนกบัญชีขึ้นมาอีกแผนกหนึ่ง

ผมเองเรียนแผนกบัญชี

เมื่อก่อนแผนกนี้อาจไม่เป็นที่สนใจของนักเรียนเท่าใดนัก อาจเพราะเนื้อหาของการเรียน การสอนนำไปสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐค่อนข้างยาก

แต่ถ้ามองวิสัยทัศน์ของ“อาจารย์จิตต์”มาจนถึงปัจจุบันจะเห็นว่าสิ่งที่อาจารย์ฝังรากลึกให้กับนักเรียนสมัยนั้น สามารถนำมาใช้ได้จริงในสมัยนี้

เพราะพวกที่เรียนศิลป์โดยตรง หลายคนนำมาต่อยอดในการทำงานปัจจุบัน คนหนึ่งเป็นทนายท่างแหงหยวก (ประสม สุสุทธิ)คนหนึ่งจบมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันแม้จะทำงานทางด้านพลังงาน แต่ยังนำความรู้ทางศิลปะไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น

อีกคนเป็นฝ่ายศิลปกรรมของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

และอีกหลายคน

ส่วนผมแม้จะเรียนบัญชีโดยตรง แต่กระนั้น ต้องเรียนภาษาจีน และพิมพ์ดีดด้วย ผมว่าความรู้ความเข้าใจทางด้านบัญชี ธุรกิจ และพิมพ์ดีด น่าจะส่งผลมาถึงผมโดยบังเอิญในวันนี้ เพราะนอกจากจะต้องทำข่าวธุรกิจ ผมยังมีโอกาสนำความรู้จากการพิมพ์ดีดสัมผัสมาใช้ในการพิมพ์ข่าวด้วย

สิ่งเหล่านี้คืออันสืบจากการมองเห็นอย่างก้าวไกลของ"อาจารย์จิตต์"ที่ปัจจุบันเสียชีวิตไปแล้วด้วยโรคชรา
ยังไม่แนบแผนกอื่นๆ ที่ในวันนี้นักเรียนแต่ละคน ต่างเติบโตในแวดวงต่างๆไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ นักการเมือง ทหาร ตำรวจ พยาบาล ครู และแวดวงธุรกิจอื่นๆ

ผมว่าการที่พวกเขาเป็นเช่นนี้ได้เพราะการหล่อหลอมมาจาก"ครู"ของโรงเรียนพรหมานุสรณ์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะ"ครูหญิง"สุกิจ ปวีณปกรณ์ ซึ่งเป็นครูฝ่ายปกครองของโรงเรียน

กล่าวกันว่า"ครูหญิง"มีสายตาเหยี่ยวมาก เห็นแค่หลังนักเรียน ก็รู้ทันทีว่าคนนั้นคือใคร เหตุที่ถูกรู้จักชื่อนี้ เพราะนักเรียนชายหลายคนชอบหนีโรงเรียน ด้วยการปีนหลังเขาที่อยู่ติดกับโรงเรียน เพื่อขึ้นไปเที่ยวเขาวัง หรือข้ามฝั่งไปนัดกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสตรี

พอตอนเช้านักเรียนเหล่านั้นมาเข้าแถวเคารพธงชาติ "ครูหญิง"จะค่อยๆประกาศรายชื่อนักเรียนที่หนีโรงเรียนออกมาทีละคนๆ พร้อมกับทำโทษด้วยการตีหน้าเสาธงให้หลายจำ

จนกลายเป็นตำนานอีกบทหนึ่งของ"ครูหญิง"ที่ ณ วันนี้ทราบข่าวว่าแกไม่ค่อยสบายจากโรคชราเท่าไรนัก แต่กระนั้น ก็ทำให้นักเรียนหลายคนจดจำ"ครูหญิง"อย่างแม่นยำ

รวมถึงผมด้วย

ผมว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นเสน่ห์ของการเรียนหนังสือสมัยเด็ก ที่ปัจจุบันโรงเรียนพรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรีเดินทางมาถึงอายุ 107 ปีแล้ว

เป็น 107 ปีที่ผลิตบุคคลากรออกไปรับใช้สังคม และประเทศชาติมากมาย จนกลายเป็นเหตุให้นักเรียนแต่ละรุ่นที่จบออกไปพยายามรวบรวมรายชื่อเพื่อนๆเพื่อจัดทำไลน์กลุ่ม เพชบุรี ในการติดตามข่าวสารว่าแต่ละคนทำอะไรกันอยู่

รุ่นผมก็เช่นกัน

"ประธาน สังวรณ"อดีตประธานรุ่น ปัจจุบันเป็นนักวิชาการด้านป่าไม้ จ.เพชรบุรีก็จัดทำไลน์กลุ่ม เขาตั้งชื่อกลุ่มว่าพรหมานุสรณ์ 22 24 (รุ่นอพยพ)ขึ้นมาเพื่อส่งข่าวให้เพื่อนๆทุกคนในรุ่นทราบว่าแต่ละคนทำอะไรอยู่ที่ไหน

ใครตายบ้าง ?

ใครประกอบธุรกิจการงานที่ไหน ? อย่างไร ?

เพื่อพวกเราจะได้ช่วยเหลือกัน ที่ไม่เพียงเฉพาะเพื่อนร่วมรุ่นเท่านั้น หากยังช่วยเหลือทางโรงเรียนด้วย เพราะทุกปีเขาจะนัดสังสรรค์ สำหรับปีนี้เขานัดกันในวันเสาร์ที่ 27 มกราคม 2561 เป็นงานคืนสู่เหย้าชาวเลือนำเงิน-ชมพู โดยใช้หอประชุมของโรงเรียนเป็นสถานที่จัดงาน

งานเริ่มเวลา 17.00 น.โดยประมาณ

ผมไม่แน่ใจว่าจะไปได้หรือไม่

แต่อยากจะบอกทุกคนว่าถ้าใครว่างก็ไปเถอะครับ เพราะเท่าที่ทราบข่าวจาก"เกียรติศักดิ์ อ่วมเครือ"ประธานศิษย์เก่าคนปัจจุบันพวกเขาพร้อมจัดทำเสื้อรุ่น เตรียมพิธีสงฆ์ในตอนเช้าเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับครู อาจารย์ และเพื่อนๆที่เสียชีวิต ทั้งยังมีการมอบเงินจำนวนหนึ่งให้กับทางโรงเรียนด้วย

เพราะโรงเรียนพรหมานุสรณ์มีประวัติอันยาวนาน โดยมีผู้ก่อตั้งโรงเรียนคือพระสุวรรณมุนี นรสีห์ธรรมทายาทสังฆปาโมกข์(หลวงปู่ดุษ สุขภิกขุ)พระเกจิอาจารย์ชื่อดังของจ.เพชรบุรี

ปัจจุบัน"ธีรศักดิ์ พิงภักดิ์"เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน

"ทุกคนล้วนมีรากของตัวเองทั้งสิ้น"

เราลองกลับไปหารากของเรา แล้วจะรู้ว่ารากแต่ละรากล้วนมีมิติภาพอันดีงามซ่อนอยู่เสมอ

ผมเชื่อเช่นนั้นจริงๆ ?